

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ח	הדלקת הנרות	אלעד
7:00	5:19	אלעד
7:02	5:09	בית שמש
7:01	5:27	בני ברק
7:00	5:20	חיפה
6:58	5:17	טבריה
6:58	5:05	יבנאל
6:59	5:11	ירושלים
7:00	5:17	מודיעין עילית
6:58	5:15	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 24 (692)

פרשת כז תשא, שושן פורים, שעת תשפ"ה לפ"ק

שיעורים כסדרון: | נ"ך: מלכים-ב א'-ב' | בבלי: סנהדרין פ"ח | ירושלמי: מועד קטן א' | תוספתא: תענית ג' | רמב"ם: כלים ח'

מוהרא"ש מספר

שושן פורים

בשנה הראשונה של התקרבנות רבי נתן לרבנו, הוא נסע במסירות נפש לרבנו על פורים, רבינו היה אז בעיר מעדודין וקוא, לעשות החתנה של בתו שרה, עליה השלום, ומחמת טרח הדרך לא הגיע רבי נתן בלילה לקריאת המגלה. ובשעה שהיו אנשי שלומנו רוקדים ומשמחים אצל רבנו בלילה, אמר להם רבנו: "תלמידי הושע - נתן רוצה וכוסף לשמוח גם כן אתכם כאן, אבל הוא יגמר שמחת פורים בשושן פורים".

<<<<

מילה של התחזקות

רבנו מספר בספורי מעשיות (מעשה ב') שבאשר הבת קיסר היתה על הספינה, ושתו שם, הצע לה שידוך. כשבת הקיסר שמעה על כך, היא אמרה: "יפה מאד היה, רק אם היו מדברים זאת בלתי פה שתוי".

ואים שבמגיעים ימי השמחה של פורים, אנשים משתכרים, אז אפשר לשמוע שכל אחד מדבר עם אמונה חזקה, מדברים מהשם יתברך, בוטחים בהשם יתברך. כששומעים איך מדבר יהודי כשהוא שכור, אפשר לראות איך הוא כל כולו אמונה, הוא ממש חי עם השם יתברך. ואותו דבר אפשר לראות גם בפסח, כששותים את ארבע הבוסות, שכל אבא מכניס את האמונה בילדיו, מלמדים את הילדים שבכמו שעם ישראל יצאו ממצרים רק בגלל שהם בקשו וצעקו אל השם יתברך, כך גם אנחנו נוכל לצאת מכל הצרות רק על ידי תפילה, לבקש ולצעק אל השם יתברך.

הקדוש ברוך הוא אמר לעם ישראל: "יפה מאד היה, רק אם היו מדברים זאת בלתי פה שתוי". הקדוש ברוך הוא רוצה שגם אחרי פורים, גם אחרי פסח, סתם כך ביום שלישי רגיל, שהיהודי גם יתיה עם השם יתברך, שידע שרק הקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם, ומה שצריכים יש לזה רק עצה אחת - לבקש מהשם יתברך.

ווארט על הפרשה

והלחת מעשה אלקים המה. כפי שרש"י אומר, באדם האומר לחברו כל עסקי של פלוני במלאכה פלונית, כך כל שעשועיו של הקדוש ברוך הוא בתורה.

רבינו ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן כח), "ראוי לאדם, שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וללמד כלם, כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים, שהולכים ועוברים במדינות ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר כן להתפאר ולומר שהיה במדינות, כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: 'הייתי בורשא' וכיוצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום, דהינו בכל הספרים הקדושים כנ"ל".

אשרי מי שיוכל להגיד בעולם הבא, "הייתי במדינת 'בבלי'", הייתי במדינת 'ירושלמי', ואם לא הגעת לכל הירושלמי, ישנם ערים, רחובות ובתים, לדגמא, "הייתי בעיר (מסכת ברכות) במדינת 'ירושלמי', "הייתי ברחוב (דף אחד), מהעיר (מסכת ברכות) של 'מדינת 'ירושלמי', "הייתי בבית (כמה שורות) ברחוב (דף) בעיר (מסכת ברכות), במדינת 'ירושלמי', כך כל אחד יוכל להתפאר עם השיעורים שלו שהוא למד בכל ספר.

כמה יפה יהיה כאשר מישהו שלמד את כל התורה, יוכל להתפאר, "אני הייתי בחמשה חומשי תורה, נביאים וכתובים, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור, שלחן ערוך, כל המדרשים והזהרה; תיקוני זוהר הייתי הרבה פעמים, שם בקרתי פעם בחדש, וכך הלאה גם כל ספרי רבינו וכו' וכו'", זה מאד חשוב למעלה בשמים.

אפילו שלא זוכרים מה שלומדים, אומר רבינו: "ולעתידי, בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה". ואפילו שלא הבינו מה שלומדו אומרים הפוסקים (שלחן ערוך הרב, הלכות תלמוד תורה, פרק ב, הלכה יג): "ולעתידי לבא יזכה להבין ולהשיג כל התורה שעסק בה בעולם הזה ולא השיגה מקצת דעתו".

אני אומר תמיד לבחורים שמגיעים להגיד לי, שחבר או מגיד שיעור הראה לו שבשלחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה (פרק ב, הלכה יג) מובא שיטת המגן אברהם (אורח חיים סימן ג, סעיף קטן ב) שלא יוצאים ידי חובה בתורה שבעל פה אם אומרים בלי להבין, הוא באמת הראה לך קטע משלחן ערוך הרב, אבל שיראה לך את כל הקטע, אי אפשר הרי להסתפל בחצי קטע, שהוא יראה לך מה הוא כותב שם בסמוך (סעיפים י, ו"א) שאדם יגיד לפחות פעם אחת בחיים את כל התורה אפילו שהוא לא מבין, כך הוא יזכה להבין למעלה בשמים כשהשם יתברך ילמד עם נשמתו.

תגיד לפחות פעם אחת את כל התורה, אם עושים סדר כמה ללמוד בכל יום אפשר לעשות זאת, אפשר תוך שנתים שלוש לסים את 'כל התורה כולה!' בשיבה היו בחורים שבמשך שנים ספורות סימו את כל התורה. תעשה לעצמך סדר, כמה דפים בבלי וכמה דפים ירושלמי אתה הולך ללמוד כל יום, כך גם נביאים וכתובים, כל המדרשים, וכו' וכו'. את זה כל אחד יכול לעשות, רק צריך לדעת איך לעשות זאת, מה ללמוד קודם ומה ללמוד אחר כך, ואם אתה לא יודע לבד אתה יכול לשאול מישהו שכן יודע, והוא יעזר לך.

מוהרא"ש אמר שהשיעור הראשון שאתו מתחילים זה משניות, מוהרא"ש היה תמיד אומר לבחורים: "קח משניות ותלמד כל יום קצת משניות, את המשניות אל תעזב אף פעם", אחר כך תתחיל 'תלמוד בבלי' וכך הלאה עד שתסיים את כל התורה. אי, אני הרי לא מבין מה שאני לומד? אבל הנשמה שלי מבינה, בעולם הבא אני אבין הכל. מלבד זאת אומר רבינו בפרוש (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריכין ללמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין", אם אומרים הרבה את המלים של התורה עם הזמן יבינו הכל לבד.

זה דבר רבינו, וזה דבר השם יתברך שגלמד הרבה את התורה הקדושה, וכך נזכה לכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(אשר היה אל יואל, כי תשא תשפ"ב)

אתה צריך להביא כסף לאשתך

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת תצוה, ד' אדר, שנת ה'תשפ"ה לכבוד ... נרו יאיר בשבוע הבא חל חג הפורים הקדוש, אצל אנשי שלומינו בפורים היה שמח מאד, התקיים 'נכנס יין יצא סוד', ראו את הפנימיות של אנשי שלומינו, את הדבקות בהשם יתברך ובצדיק. אפילו האנשים השקטים שהסתירו את עצמם כל השנה, לא ראו עליהם כלום, הכל היה בסתר, אבל בפורים ראו את הקדושה ואת השמחה.

אני רוצה לעורר אותך שאין דבר כזה לא להביא כסף לאשה לצרכי החיים, אתה צריך להביא כסף לאשתך, ואם אין לך - אתה צריך ללכת לאסוף כסף; אין דבר כזה להגיד 'אין לי', התחנת, חתמת בכתבה, "אנא איזו ואוקיר ואפלא לך" - אז אתה מחויב להביא כסף. אסור לקחת חובות, אבל יחד עם זאת - אסור להשאיר אשה בבית בלי אוכל, בלי צרכי החיים. אם האשה רוצה דברים מיתרים, אזי אפשר לשוחח אתה שחובות הם סכנה, חובות יכולים להרס הכל, אבל כשהאשה צריכה לחם וחלב לקטנטנים, או שמנתקים את החמום והאשה נשארת בדירה קפואה; זו אכזריות. לך לאסוף כסף, זו בכלל לא בושה, בושה היא מי שלא מביא הבייתה כסף לאשה ללחם וחלב ולצרכי החיים, זו בושה, ותקבל על עצמך שהעבודה הראשונה שמציעים לך - אתה תקח, בלי חשבונות. אנחנו לא צריכים לעשות חשבונות, אנחנו צריכים לעשות. כתוב בתורה (דברים טו, יח): "ויברכה ה' אלקיך בכל אשר תעשה", אומרים חכמינו הקדושים (ספרי דברים טו, קנח): "יכול יהי יושב ובטל, תלמוד לומר 'בכל אשר תעשה'; אתה תעשה, והקדוש ברוך הוא ישלח ברכה.

לך לשדה ותצעק ותבכה: "רבוננו של עולם אני חוזר בתשובה, אני יודע שכל זה מגיע לי כי חטאתי, אבל אני חוזר בתשובה, תקבל את תשובתי, תרחם עלי, אני לא יכול לחזר בתשובה בלי פרנסה".

השם יעזר שתצליח בכל העניינים. (עצתו אמונה תצוה תשפ"ה)

ספר המדות תפילה

נו. צריך להתפלל בשלום העיר, אשר אתה דר בה. נז. מי שמתפלל בשמחה, הקדוש ברוך הוא מכבד אותו ופוקד את לוחציו.

ואחר כך כשבא רבי נתן לרבנו והתאנח קצת, שחושש שלא היה בשמחה כראוי בפורים, אמר לו רבנו "שושן פורים הוא גם כן פורים... מדוע שושן פורים הוא כל כך גבוה? בשושן פורים קוראים את המגילה בערים המקפות חומה מזמן יהושע בן נון, יהושע בן נון היה תלמידו של משה רבנו, הוא מסר לעם ישראל את התורה הקדושה שקבל משה רבנו מהקדוש ברוך הוא. רבי נתן מסביר בלקוטי הלכות שלפעמים הצדיק כל כך גדול וקדוש שהתלמידים אינם מסגלים לקבל כל כך ממנו, הוא מידי גבוה בשבילם. אבל אז מגיע תלמיד גדול ולוקח את הלמודים של הצדיק ומסר אותם לאחרים, ואז יכולים הרבה אנשים לקבל מהצדיק.

כשעמלק הגיע להלחם עם היהודים, משה רבינו שלח את תלמידו יהושע שילך להלחם עם עמלק, ויהושע אכן גרש את עמלק כפי שהפסוק אומר (שמות י"ז, א') "ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב". וזה ממשיך בכל הדורות. עמלק הוא היצר הרע והסמ"ך מ"ם שבא להלחם עם כל יהודי, הוא רק רוצה להרחיק אותו מהקדוש ברוך הוא. וצריכים תלמיד גדול, כמו יהושע בן נון, שילחם נגד עמלק, שהוא ילמד ליהודים את הדרכים הנכונות והעצות איך אפשר להלחם נגד עמלק, איך אפשר להלחם עם היצר הרע, ולא ללכת שולל אחריו.

וזה אכן היה הכח של רבי נתן שקבל את כל העצות והלמודים הקדושים מרבינו ומסר אותם אלינו שנוכל להשתמש בהם ולהתחזק תמיד רק להתקרב להשם ואף פעם לא לעזב, וכמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש, שיש לנו להכיר טובה לרבי נתן, כי אלמלא הוא, לא היה נשאר ממני "אפילו א בלעטיל שמות" ואפילו עלה אחד של גניזה. בכוחו של רבי נתן אנו יכולים לקבל את העצות האדירות של רבינו הקדוש שמלמד אותנו דרך בחיים על כל צעד ושעל.

וזה השמחה הגדולה בשושן פורים, אנחנו שמחים ומודים להקדוש ברוך הוא שהוא שלח לנו צדיקים כל כך גדולים עם תלמידיהם הגדולים ועל ידם אנו יכולים תמיד להחזיק מעמד, אפילו בזמנים הכי קשים.

מחר מחר רק לא היום

אנו מוצאים במלחמה של עמלק (שמות י"ז, ט) שמושה רבינו אמר ליהושע: "צא הלחם בעמלק מחר", הינו עם קלפת עמלק שאומרת לך "מחר". זה העצה של עמלק, העצה של היצר הרע, שמנסה תמיד לדחות דברים למחר. "היום כבר ממילא יום לא טוב, לא הולך לך טוב היום, מחר תקח את עצמך בידיים ותלמד ותתפלל כמו שצריך". אבל ליהודי אסור להכניע לעמלק, חייבים להתחזק לחטוף "היום" כמה שרק אפשר, אפילו שהיום כמעט עבר, צריכים להשתדל לחטוף משהו טוב, קצת תורה, קצת תפילה וקצת מצוות. כמה שרק יכולים. כי "היום" הוא היום המתאים שאפשר להתקרב אל הקדוש ברוך הוא.

להפך, צריכים לחטוף את הנשק מידי האויבים ולהשתמש עם זה נגדם. כשהיצר הרע מסית את האדם לחטא, לעשות דברים נגד השם יתברך, אז צריכים לאמר לו, "היום" אני אעבוד את השם יתברך, בכל הכחות שיש לי, הן רב הן מעט, ולמחר אצית מה שיש לך לומר, וכך תאמר לו גם מחר, כשירצה לדחות אותך ליום המחרת, עוד הפעם תגיד לו, "היום" אני אעבוד את ה', ולמחר אצית לך, וכך דוחים אותו מיום ליום, עד שבהכרח יסתלק לגמרי.

אנו מוצאים במגלה כשהזמינה אסתר את אחשורוש והמן אל המשטה אשר עשתה, אמרה (אסתר ה, ד) "יבא המלך והמן היום" אל המשטה, וגלתה במלים אלו, שבהם מרמז ראשי תבות שם השם כסדרו, 'יבא המלך והמן היום', שבכל יום ויום בא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא לעורר אדם לעבודתו יתברך, ומרמז לו ש"היום" דיקא, תעסק בעבודת השם יתברך, אבל גם המן עמלק בא בכל יום ויום, ורוצה ש"היום" ינתן לו, ועבודת השם יתברך תהיה נדחית על 'למחר', ומלחמה זאת יש לכל אדם בכל יום ויום. כי בכל יום מתגבר עליו בענין זה, שמה ששיך לענין המן עמלק הוא רוצה היום דיקא ממש, ואלו לעבודת השם הוא מסכים אבל רק למחר.

ועל כן אסתר המלכה התחכמה נגדו, ובשעת סעדת היין אמרה (שם), יבא המלך והמן אל המשטה אשר אעשה להם "ומחר" אעשה כדבר המלך, הינו שדחפה אותם למחר, ולקחה כלי מלחמתו מידו כדי להלחם בו, ועל ידי זה היה להמן מפלה גמורה, כי מיד שדוחים אותו ליום מחר, וגם למחר מוכנים לדחות אותו עוד הפעם למחר ולמועד אחר, בזה יש לו מפלה גמורה, וכמו שגפיל אז המן וזכינו לחג הפורים.

וזה היה עצם חכמת מרדכי ואסתר, שבקשו רשות מאחשורוש להמשיך המלחמה נגד עמלק בשושן, עוד יום אחד, ואמרו (אסתר ט, א') "ונתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום", הינו שגם "מחר" יעשו כדת "היום", זה מרמז שכמו שהיום דחיתי את היצר הרע למחר אותו דבר אעשה גם מחר שאדחה אותו למחרתים.

זה הכח של שושן פורים שבא ללמד אותנו שנדחה את היצר הרע למחר, אבל את התורה והמצוות לא נדחה, אלא נעשה את זה היום. שנמצא כל יום כמו שצריך, שנחטף בכל יום דברים טובים, ואז נצליח ויהיה לנו חיים מאשרים בעולם הזה ובעולם הבא. (שיחות מוהרא"ש על ימי הפורים הקדושים)

להקשיב למשפיע בלי זקן ופאות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

לפני כמה שבועות שמעתי בשעור שלא יקשיבו למשפיע שאין לו זקן ופאות. אבל מה אני לעשות שאני מכיר משפיע מעדות המזרח שמדבר מאד טוב, ויש לי חיזוק ממנו? אצלם הולכים כף; מה לעשות, מתר לי או אסור? מה שראש הישיבה שליט"א יגיד לי, כף אעשה, בלי חכמות.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה פונתך שאצלם הולכים כף, בלי זקן ופאות? אצל עדות המזרח הולכים בלי זקן ופאות? על מה אתה מדבר? ! עד לפני כמה שנים בכלל לא היה דבר כזה שיהודי מעדות המזרח יצע בזקן והפאות, אחינו היקרים מעדות המזרח אף פעם לא ידעו מהמשגג של להוריד את הזקן והפאות, זה התחיל אצל האשכנזים, כשהשפלה הארוכה החזיקה את זה, אצל אחינו בני עדות המזרח קראו לזקן והפאות ה"סימנים" של יהודי.

תזהר מלשמוע תורה השקפה וכו' מאחד שמוריד את הזקן, הזקן והפאות הם עיקר היהדות. מוהרנ"ת כותב ברשפי אש, (לקוטי הלכות גילוח הלכה ג, אות ב): "עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות, ובהם נכר היהודי כי הוא מזרע ברך ה', מזרע ישראל, ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפר, חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", עיין שם יותר באריכות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה תרומה תשפ"ה)

שיחות ורעיונות

לרבי נתן ז"ל היה שיעור קבוע מידי יום ביומו בעין יעקב מלבד השיעור שהיה לו בגמרא, ואמר: "דער הייליגער רבי האט אויך אסאך געלעגנט עין יעקב" (רבנו ז"ל גם כן למד הרבה בעין יעקב). רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ע אמר, "רבי נתן האט געהאט אויסגעבעטענע שיעורים", היינו שכל שיעור שהיה לו בקש הרבה ממנו יתברך שיזכה ללמוד אותה, ועל כן כל שיעור משעוריו הקבועים בכל יום היו שיעורים שפעל על ידי תפילה.

לרבי נתן ז"ל היה בכל יום י"ג שיעורים בהלכה יען שרבנו ז"ל הקפיד כל כף על אנשי שלמינו שילמדו פוסקים אז היה אצלו קביעות ללמוד בכל יום י"ג שיעורים בהלכה, היינו שיעור ברמב"ם, ובטור, ובשלחן ערוך, וכן היה לו שיעור קבוע ברי"ף וברא"ש וכו', עד שלמד גם שיעור קבוע בכל יום בחיי אדם וזה היה כל השנה כשהיה בביתו, אבל כשהיה בדרך קצר מהשיעורים האלו ולמד הרבה רק בשלחן ערוך הגדול עם המגנים.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימנים ג"א-ג')

תקציר: רבנו ז"ל מוגיע לזאסלאב, ממש לפני חג הפסח. וגדל היסורים והטלטולים שהיו להם אז שם, זה למעלה משכל אנושי, כי ביום אחד אי-אפשר לסדר הכל: לשכר בית דירה ולהכין כל צרכי הפסח. ורבי שמואל אמר בדעתו, שבודאי אי-אפשר לו להוציא מכח אל הפעל הכל ביום אחד. והתחיל לדאג בדעתו מה יהיה עם רבנו ז"ל על חג הפסח. אף רבנו ז"ל כל הזמן עשה את שלו, עבד עבודתו הקדושה במסירות נפש ממש והתבודד עמו יתברך כל היום ועסק בתורה ובחידושינו דאורייתא. ודבר זה עשה בקביעות כל הזמן שנסע בנסיעה זו.

ובתוך כף שרבי שמואל מטעפליק חושב ודואג בדעתו מה יהיה עם רבנו ז"ל על חג הפסח, כי ראה, שפשוט אי-אפשר לו להכין הכל לצרכי חג הפסח, אף השם יתברך האב הרחמן סבב סבות לטובה והכניס בלב אחד מהנגידים דעיר זאסלב, וקבל את רבנו ז"ל ואת אשתו וכו' לתוך ביתו ומסר להם כל הבית בכבוד גדול.

כי קודם נכנס רבנו ז"ל לדירה ישנה ושבורה ששכרו להם, פי לפני הפסח לא יכלו למצא דירה פראוי, והכרחו גם לתקן את הגג שבדירה הישנה - וכל זה בעצם טרדתם העצומה שבאו סמוך לפסח לעיר נכריה.

ובודאי היו יכולים להבין קצת עצם הטלטולים והיסורים, שהיה להם אז, וכל פונתו בענין נסיעה זאת ביסורים ובטלטולים כאלו עדין לא נודע כלל.

תרסה.

בחל-המועד פסח: אמר רבנו ז"ל לרבי שמואל מטעפליק בזו הלשון: "אני אומר לך, כדי שתדע, שאני יודע מה שיהיה אחר-כך; יש שלשה דברים: שנים הם אחד, ואחד הוא אחד, [כלומר שני דברים מאלו השלשה, הם אחד, והאחד הנשאר הוא אחד]. וכשהיו השני דברים, לא יהיה הדבר האחד. וכשהיה הדבר האחד, לא יהיו השנים". ואמר: "אני רוצה יותר וכו'". ונשפח אף אמר, שהוא רוצה יותר, שיהיו השנים או להפך.

תרסו.

יום א' ב' באייר: קבל רבנו ז"ל מכתב מחתנו רבי יוסקא ומבתו אדל.

תרסו.

יום ה', ו' באייר: ענה רבנו ז"ל מכתב לחתנו רבי יוסקא ולבתו אדל.

<<<<

וזה נסח המכתב:

בְּעֶזְרַת־ה' יום ה' פְּרִשְׁת אִמְר תַּקֵּס"ז זְאִסְלָב.

לִיד אַהוּבִי, חֲתָנִי הֶרְבֵּנִי, הַנְּגִיד מוֹרְנִי הֶרֶב יוֹשֵׁעַ, נָרוּ יְאִיר וְיוֹפִיעַ, עִם שְׁלוֹם זוּגָתוֹ, הִיא בְּתֵי הַצְּנוּעָה וְהַחֲכָמִינִי מֵרַת אֲדָל שְׁתַּחֲוִיָּה אָמוֹן.

הַגִּיעֵנִי כְּתָב מִכְּתָבְכֶם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת אָמוֹר, גַּם הַמָּאָה רַבָּל הַגִּיעַ לְיָדִי. וּמֵהוֹדְעָנָה שְׁעַכְשָׁנוּ אָנִי מֵתַגְוֹרֵר בְּקַהֲלַת קוֹדֶשׁ זְאִסְלָב, וְחַמּוּתָהּ יֵשׁ לָהּ שְׁנוּי גְדוּלָּה. גַּם מֵהוֹדְעָנָה שְׁלֹא אָבּוֹא לְמַחְנִיכֶם ק' עַל שְׁבוּעוֹת, כִּי פֹה יֵאָשֵׁב בְּקַהֲלַת קוֹדֶשׁ זְאִסְלָב, וְתוֹ לֹא מִיָּדִי רַק חַיִּים וְשְׁלוֹם, מִנְּאִי חוֹתְנָהּ אוֹהֵב נִפְשָׁהּ הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ תָּמִיד.

נַחֲמֵן בְּן מוֹרְנִי הֶרֶב שְׁמַחָה יצ"ו

וּמֵהוֹדְעָנָה שְׁאִין אָנִי עוֹסֵק בְּרַפּוּאוֹת, כִּי ה' עִזָּר לִי וְלֹא עָזַב חֶסְדּוֹ וְאָמַתּוֹ מִמְּנִי.

נַחֲמֵן הַנְּ"ל

לְפָרֵס בְּשְׁלוֹם יְדִידֵי מוֹרְנִי הֶרֶב מִשָּׁה בְּהֶרֶב עִם שְׁכָנִים יְדִידֵי מוֹרְנִי הֶרֶב יִשְׂרָאֵל עִם שְׁתָּפוֹ יְדִידֵי מוֹרְנִי הֶרֶב מִשָּׁה בְּן הַעֲנִי'.

וְאוֹדוֹת שְׁכַתְּב לִי לְהוֹדִיעַ לוֹ, אִם יַעֲסֵק בְּרַפּוּאוֹת - אִין דַּעֲתִי צְלוּלָה עֲכָשׁוֹ, וְאִין אָנִי יוֹדֵעַ מֵה לְהַשִּׁיב.

נַחֲמֵן הַנְּ"ל.

לְפָרֵס בְּשְׁלוֹם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

נַחֲמֵן הַנְּ"ל.

וּכְשֶׁתִּשְׁלַחוּ לִי אֲגָרַת, תִּשְׁלַחוּ לְקַהֲלַת קוֹדֶשׁ זְאִסְלָב לְבֵית הֶרֶב דְּחִיטִים כְּרִשׁוֹם בְּרִישִׁימָה הַמְּנַח בְּאֲגָרַת.

זוּגָתִי מֵרַת סַאסִיעַ גַּם בְּתֵי מֵרַת מְרִים תַּחֲנִי' פּוֹרְסִים בְּשְׁלוֹמְכֶם הַטוֹב.

בְּקִשְׁתִּי מֵאַהוּבִי, חֲתָנִי, שְׁתַּלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר גְּמָרָא וּפּוֹסֵק, שְׁלֹא תַעֲשֶׂה חֶס וְשְׁלוֹם מִטְּפֵל עֶקֶר רַק אֶת הָאֱלֹקִים יִרָא וְכוּ', כִּי זֶה כָּל הָאֲדָם.

יְדִידֵי הֶרְבֵּנִי מוֹרְנִי הֶרֶב שְׁמוּאֵל פּוֹרֵס בְּשְׁלוֹם כָּלָם.

(הַמְּשֶׁה יָבֵא אִי"ה - נִלְקַח מִסְפֵּר "פְּעֻלַת הַצְּדִיק")

פורים – החג של רבינו

ראש הישיבה שליט"א כתוב השבוע במכתב: פורים כבר מגיע, אנשי שלומינו קוראים לחג הפורים: "החג של רבינו", כי רבינו לוחם עם קליפת המן ועמלק, שמכשילים את בני ישראל בפגם הברית רחמנא ליצלן, ורבינו עם העצות שלו לוחם נגדם; רבינו מפיח בנו שמחה ותקוה, שלא נתייאש, שלא נעזוב את הרצון, ואת הגעגועים אל השם יתברך.

כשמגיע חג פורים הקדוש, אפשר לזכות לדברים מאד קדושים, להתבטל בפני השם יתברך, שלא יהיו קושיות על האמונה. לדעת ולהאמין שכל מה שהשם עושה – זה לטובה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מגילה ז:): "חייב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", חייבים לשתות יין בפורים, שיגיעו לדרגה הגבוהה של 'עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי', צדיקים אומרים, למה הגמרא אומרת את הלשון שישתו הרבה 'עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי'? אלא אין הכוונה שיהיו שיכורים כלוט, הכוונה שבפורים אפשר לזכות להגיע לדרגה של עולם הבא, שיהיה כולו הטוב והמטיב, שרבינו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד): "כשאדם יודע, שכל מארעותיו הם לטובתו, ואת הבחינה היא מעין עולם הבא, זה גן עדן.

אחי היקר, קח לך כמה דקות, לך לצד, לך לטייל, או ברכב שלך, תכבה את הטלפון שלך, תתנתק מהעולם, תתנתק מהכל, ותדבר כמה מילים אל השם יתברך; תבקש ממנו: "רבינו של עולם אני רוצה לזכות לאמונה הזקה, אני רוצה להרגיש אותך, אני רוצה לראות אותך, אני רוצה לזכור אותך תמיד, שאתה פועל הכל, אתה הכל ואתה עושה הכל".

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יעקב יאקאבאוויטש הי"ו קרית ברסלב
מלמד מומחה במוסדותינו הקדושה
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה מרדכי אהרן היילפרין הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה יוסי יאקאבאוויטש הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה שמחה סאלז הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה נפתלי הערש פארקאש הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה משה איינהארן הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה יודל טירנויער הי"ו קרית ברסלב
לשמחת החתונה של בנו למזל טוב
החתן שלום טירנויער הי"ו עב"ג

מו"ה מרדכי יאקאבאוויטש הי"ו בית שמש
לרגל החאלקה של בנו נחמן דוד למזל טוב

מו"ה יעקב לעזער שליט"א זוגתו תחי'
להולדת הבן למזל טוב

מרת לעזער תחי' החשובה, המנהלת המסורה בית פיגא ברסלב, היא עמוד השדרה של בית החינוך של ברסלב, היא מסורה מאד לבית החינוך, היא דואגת שכל בת ובת תצליח באופן הכי יפה. יעזור השם יתברך שהזכויות הגדולות יעמדו להם לראות הרבה נחת יהודית מהילד הזה ומכל הילדים מתור בריאות.

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"ר 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	